

متن پرسش

شما در جای‌جای مباحث کتاب «سلوک ذیل اندیشه امام خمینی»، در رجوع به حقیقت انقلاب اسلامی، حضرت امام را واسطه می‌دانید. این واسطه‌بودن را به کدامیک از معانی زیر می‌دانید؟ الف) همانطور که بارها این مثال را زده‌ام، آیت‌الله قاضی یک اراده کرد، آن شاگردش که پس از چند سال به استعداد خوبی در سلوک رسیده‌بود، به اراده ایشان اولین مرتبه معرفت‌النفس عرفانی را مشاهده کرد و خودش را کنار خودش دید. آیا بهره‌مندی ما از انقلاب هم همینطوری به اراده حضرت امام است؟ یعنی همانطور که آن عارف در او تصرف کرد و دستش را گرفت و بالا کشید، حضرت امام هم همانطور دست شهدا را می‌گرفته و بالا می‌کشیده؟ ب) حضرت امام اراده کرد نظام اسلامی را تشکیل دهد، حال هر کس بخواهد به این نظام خدمت کند، ملائکه او را از فیوضات اسلام و انقلاب اسلامی بهره‌مند می‌کنند. لذا اراده حضرت امام، در به ظهور رساندن این حقیقت نقش داشته، نه در بهره‌مند شدن ما از آن پس از به ظهور رسیدن. و به همین خاطر که اراده ایشان در «به ظهور رساندنش» نقش داشته، می‌توانیم ایشان را واسطه رسیدن خودمان به این فیوضات بدانیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هر دو گزینه خوب است و قابل جمع. موفق باشید